

Fata Morgana (blestemul miresei)...

Florin-Cezar CĂLIN

M-ai lasă-mă să stau în viața ta,
Să-ți venerez făptura diafană.
Iar inimii ieșite-n calea mea!
Să-i fiu un scaun așezat în strană.

Atuncea când te rogi la cele sfinte,
(cu lacrimi izvorâte din tăcere!).
Ca zilele de-acuma liniștite,
Să le petreci în zâmbet, nu durere.

Povestea vieții mele amputate,
Începe cu un vis ... Fata Morgana!
Voi să nu credeți că sunt scelerate,
Cuvintele rostite de Satana.

Mi-a uneltit tot timpul împotriva,
(să-i fiu iubirii tale veșnic sclav).
Dar totuși c-o voință cognitivă,
S-a dovedit că doru-ți e bolnav!

Pui flori de busuioc ades sub pernă,
Ca să-ți visezi în noapte tu ursitul.
Dar dragostea-ți ce a fost dovedită,
A arătat cine-i de fapt iubitul.

Să nu ai parte decât doar de mine!
În calea mea să ieși de multe ori.
Privirile-ți ce le știam blajine,
Să se usuce, de mă trec fiori.

Dar totuși mulțumesc fiindcă ești!
"Frumoasa mea, divină creatură.
Va trebui de-acuma ca să riști,
Și să încerci să mă săruți pe gură.

Brăila, noiembrie 2017